

อีเมลเดียว กลับเดียวของในหลวง

Subject: FW:

----- Forwarded Message -----

Sent: Saturday, October 27, 2007
11:29:41 AM

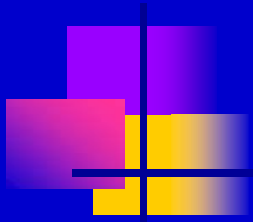

Subject: FW: ...อืมเดียว กลับเดียว...ของในหลวง

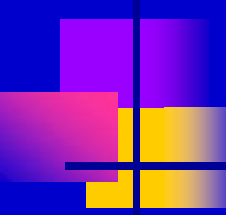
.....อืมเดียว กลับเดียว.....

“ ข้าพเจ้าจะนำท่านย้อนหลังกลับไปเมื่อ ๔๐ ปีที่แล้วมา
ขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองราชย์ใหม่ๆ
ทรงโปรดการทรงภูษาเป็นสนับเพลาสั้น (กางเกงขาสั้น)
ในยามศึก เวยามรบพระราชฐานที่ประทับต่างทำหน้าที่กันตามจุดต่างๆ
ไม่มีบกพร่อง ไม่มีการละทิ้งหน้าที่ ไม่มีการหยอกล้อ เฮฮา
ไม่มีส่งเสียง อึกทึกหรือเล่นหัวกัน เพราะต่างรู้หน้าที่ของตน
ว่ากำลังถวายอารักขาและถวายความปลอดภัย
แด่องค์พระประมุขของชาติ จอมคนของปวงชนชาวไทย
แม้จะมีได้ทรงเสด็จออกมาทอดพระเนตร แต่ทุกคนก็รู้หน้าที่กันเป็นอย่างดี
ยิ่งศึกอากาศยิงหนาว ลมพัดกรูกรียวเสียงน้ำค้างตก

ใครจะนึกบ้างเล่าว่า...พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงเสด็จลงมา
ทรงพระราชดำเนินไปรเวท(เดินเล่น) บางครั้งทรงเสด็จพระราชดำเนินมาเจียบๆ
แล้วก็มีพระราชดำรัสทักทายแก่ทหารมหาดเล็กที่ถวายเวรยาม
และนายทหารราชองครักษ์เวร ประคองน้ำทิพย์หยาดลงชโลมดวงใจ
ของผู้ที่ทำการอยู่เวรยามให้ได้ระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ
ว่า ทรงเป็นห่วงผู้ที่มาอยู่เวรยามด้วยความจงรักภักดี
แม้เวลาจะดึกคืนแล้วก็ยังคงอยู่ในหน้าที่ด้วยอาการสงบ
ที่เป็นการถวายชีวิตเป็นราชพลี...
ตอนนั้นทรงเสด็จพระราชดำเนินผ่านหน้าข้าพเจ้า
ซึ่งกำลังหมอบกราบด้วยความเคารพอย่างสุดชีวิต
ทรงหยุดพระราชดำเนินแล้วมีพระราชดำรัสเรียกชื่อของข้าพเจ้า
จากนั้นทรงพระราชดำรัสต่อไปว่า
“ ชีวิตมนุษย์เรานี้...อึดเดียวหลับเดียว...เท่านั้น ”
ทรงเสด็จพระราชดำเนินผ่านไปจนลับพระองค์

ข้าพเจ้าทบทวนพระราชดำรัสจนขึ้นใจ
นึกไม่ออกว่าทรง หมายความว่าอย่างไร
จนรุ่งเช้าออกเเวร แล้วจึงได้กลับบ้าน
อีกสองสามวันต่อมาได้มีโอกาเข้าไปคุยธรรมะกับพระที่วัดเทพธิดา
จึงได้เอ่ยถามท่านมหาผู้มีเปรียญเป็นคิกรีว่า
“ท่านมหาขอรับ
คำว่า...อิมเดิฆวลัทธิเดิฆว....นี้
หมายความว่าอย่างไรขอรับ”
ท่านมหาขมวดคิ้วแล้วย้อนถามผมด้วยความฉงนฉงาย
ทำให้ผมยิ่งงงเข้าไปอีกว่า
“โยมเฉลิมศักดิ์ไปเอาคำนี้มาจากไหนกันล่ะ”
ข้าพเจ้ามิได้บอกท่านตรงๆ

ในที่สุดท่านก็ได้ตอบปัญหาให้ผมได้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ว่า
“โยมเฉลิมศักดิ์ คำนี้ นะ ผู้ที่ได้กล่าวถึงนี้เป็นผู้มีความรู้ในพระพุทธพจน์
อันมีความหมายยาวให้ ย่นย่อเข้าใจได้ง่ายอีกด้วย
คำว่า...อิมเดียวหลับเดียว...นั้นมาจากพระพุทธพจน์
ที่ทรงให้ตัดความโลภ เพื่อให้ชีวิตเป็นสุข ให้รู้จักคำว่า ...พอ...
เพราะมนุษย์เรานั้นจะกิน ได้มากเท่าใด ก็ไม่เกินอิมของตน
พออิมแล้วก็เท่านั้นแหละ อะไรก็ไม่พิเศษอีกแล้ว
การนอนก็เช่นกัน จะนอนนานแค่ไหนก็แค่อิม นอนของตัวเองเท่านั้น
มนุษย์เรานั้นวุ่นวายอยู่ทุกวันนี้ ก็เพราะไม่รู้จัก...อิม...
ได้มาอิมแล้ว ก็ยังอยาก ได้อีก
นอนอิมแล้ว ก็อยากนอนอีก อยากได้ให้มันมากขึ้นไปอีก

ถ้าคนเรายึดในหลักว่า...อิมเดียวหลับเดียว....

โลกก็จะเป็น...สุข....ไม่ต้องแก่งแย่งชิงดี

และแสวงหาจนทำให้เดือดร้อนกันไปทั่ว

... คนเราชะโยม จะบริโภคอาหารอันอิมแอม โอะชะสักเท่าใดก็อิมเดียว

กินข้าวคลุกน้ำปลา หรือกินอาหารจีนรสเลิศสามละเป็นพันบาท

ก็อิมเดียวแค่อิมเท่านั้น กินเข้าไปไม่ได้แล้ว

จะนอนบนที่นอนยัดขนู่นรองด้วย สปริง อยู่ในห้องแอร์เย็นฉ่ำ

นอนในสลัม หรือ นอนในคฤหาสน์ ก็แค่นอนหลับอิมเดียวเท่านั้น

เต็มอิมแล้วก็ต้องลุกขึ้นมา

ชีวิตของมนุษย์ทุกคน ก็เท่าเทียมกันด้วย

...อิมเดียวและหลับเดียว...นี่แหละ ”